Recensie: Alizé van Cirque du Soleil *****

Theater Am Potsdamer Platz
donderdag 20 november 2025

foto © Anne Marie Forker - Cirque du Soleil

Recensie:
Een wervelende surrealistische voorstelling. Dat is Alizé de allereerste Europese show in residentie van Cirque du Soleil in Berlijn. De kers op de al erg smakelijke taart is dat deze productie een Belgisch tintje heeft. Niet alleen lijkt de komische goochelaar, de introverte surrealist Félix gebaseerd op Magritte (inclusief bolhoed en paraplu) voortreffelijk gebracht door de Zwitser Pierric Tenthorey, maar staan er maar liefst twee Belgen te schitteren in Alizé: Charlotte Van Royen en Amber Van Wijk. In totaal telt deze productie trouwens 43 artiesten uit 21 landen. 15 verschillende talen spreken ze.

Ik kan me niet herinneren dat ik ooit naar een Cirque du Soleil-show ben geweest waarin een Belg de eer heeft om een van de hoofdpersonages neer te mogen zetten. In Alizé is het van dat. Amber Van Wijk speelt namelijk de rol van Céleste en schittert in een magisch adagio met haar tegenspeler, de Australiër Harley McLeish die de rol van Ariel speelt. Hij is een realist, zij een dromer. Een tornado, die samen met de herfst in het begin van de voorstelling verandering inluidt, rukt de twee uit elkaar. Wat volgt, is een zoektocht naar elkaar, een keuze tussen vrijheid aan de ene kant of stabiliteit aan de andere. Het duo zal dus een evenwicht moeten zien te vinden, en tonen hoe ze dat kunnen in een prachtig duet, een via levitatie gegeneerde wondermooie gewichtloze, etherische dans, in perfecte harmonie met elkaar.
Symbool voor de voorstelling Alizé zijn de paardenbloemzaadjes die refereren naar magie, herinnering en hoop voor de toekomst. Het is de Peruaanse Eve Matin die als Aigrette dit beeld als personage versterkt als paardenbloemvrouw. Wat deze productie anders maakt dan andere Cirque du Soleil-voorstellingen is de integratie van videomapping, licht én hologrammen. Op die manier speelt de show ten volle het magisch-realisme of surrealisme uit. Kijk je naar een echte acrobaat en een echte act of is die vooraf opgenomen? Het is onduidelijk. Heerlijk was het om vast te stellen dat de man naast ons er van overtuigd was dat de act met de drie deuren écht is, terwijl wij daar het gebruik van hologrammen in zagen. Om maar te zeggen, dat deze voorstelling doet verbazen, en je zoals het een goede goocheltruc betaamt op het verkeerde been kan zetten. Wat is echt? Wat is ingebeeld? Het wordt zo een van de vraagstukken waar je mee bezig bent tijdens Alizé.
Alleen al de manier waarop de vier witte doeken opgaan, en over de hoofden van het publiek zweven, kan rekenen op een pittig applaus. Met Alizé, en dan specifiek het gebruik van acromagic lijkt Cirque du Soleil zichzelf dan ook heruitgevonden te hebben. 20 jaar deden showmakers Valentine Losseau en Raphael Navarro er onderzoek naar. Het zijn de echte pioniers van de Magie Nouvelle en voor Alizé innoveerde het

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

duo deze technieken en verfijnden ze samen met de verbluffende acrobatie van Cirque du Soleil. De pijlers van deze show zijn dan ook (on)zichtbaarheid, levitatie en hologrammen zodat het poëtische verhaal rond verandering keurig tot uitvoering gebracht wordt.

Sommige visuele trucs doen denken aan de zeer populaire Stranger Things-productie in Londen. We wensen Alizé minstens hetzelfde succes toe en dat die ook jarenlang mag geprogrammeerd blijven in het Theater Am Potsdamer Platz. Dat in zo'n omgeving Pierric Tenthorey als surrealistisch personage weet te verwonderen, hoeft niet te verbazen. Klassieke goocheltrucs, met lichtjes die doorgegeven worden en een sterrenhemel boven de hoofden van het publiek weten aan te steken, of die met de drie appels die een voor een uit een papieren lege zak komen omdat ze erin gegooid werden maar niemand dat zag gebeuren, waarop ze een na een terug verdwijnen, het zijn trucs die al jaren meegaan, en eigenlijk de basis vormen van ware magie, maar gewoon tijdloos zijn en nog steeds niets aan hun kracht hebben ingeboet.

De openingsact van Alizé speelt zich af in een park waarin de cirkelvorm al meteen de bovenhand haalt. Het koppel zien we op een bankje. De romantisch-nostalgische sfeer wordt nog bijkomend versterkt door de oude lantaarnpaal en de fontein met groen standbeeld centraal. Dat beeld is een contortioniste. Verder is er een bmx'er die halsbrekende toeren uitvoert op één wiel en is er vooral ook de straffe hand-op-hand acrobatie van een duo op de liggende stoel. De horizontale lijn wordt onder andere getrokken wanneer de wind en de orkaan komt opzetten waardoor de acrobaat aan de acro-pole zich horizontaal gaat in de lucht begeven ten opzichte van de paal, wat de kracht van de wind suggereert.

Die wind krijgt ook een aparte scène, hier met twee acrobaten aan de aerial straps terwijl twee anderen vanop een trapeze naar beneden bengelen aan een bungeetouw. Ook leuk zijn de drie poppetjes die elk een doos meesleuren. In het eerste bedrijf zien we een geel poppetje de zware kist nog duwen, in het tweede trekt die ze, wat gezien de kleine gestalte van het figuurtje gewoon onmogelijk is. Maar hoe zit die act dan wél in elkaar? De vraag stellen en het antwoord niet vinden, daar zit de kracht van echte magie. En die levert Alizé ab-so-luut.

Blikvanger van Alizé, waarin een dromerige, rustige, introspectieve tiener die aangetrokken wordt door mysterie centraal staat en magie voelt, is naast het eerder vermelde levitatie adagio, een koorddansact over de hoofden van de toeschouwers en een balanceeract op een ladder, ontegensprekelijk de trampolinewand van 12 ton waarop de acrobaten kunnen springen en zo vooruit, achteruit, hoog, laag maar ook de links rechts of diagonale lijnen trekken. De videomapping zorgt ervoor dat het lijkt alsof er kisten onderaan staan die op hun beurt tot leven komen en naar voor en achter gaan of draaien. Het geheel maakt je letterlijk en figuurlijk draaierig. Eindigen doet de show met levitatie in combinatie met planquine. Alizé wordt tenslotte in de echte en surrealistische wereld meegezogen om zo zich bewust te worden van wie hij is. Hij ontdekt de innerlijke kracht en magie in zichzelf.

< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.